СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 179. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця, 3. серпня, 1928. VOL. XXXVI. No. 179. Jersey City, N. J., Friday, August 3, 1928. THREE CENTS

НАЇЗД НА НЮЙОРСЬКІ НІЧНІ КЛЮБИ

АГЕНТИ СТРАТИЛИ $60,000 НА НАПИТКИ, АЛЕ КАЖУТЬ, ЩО ВИДАТОК НЕ ПІШОВ НА МАРНО. КЛЮБИ ЗАМИКАЮТЬ ДАЛІ І АРЕШТУЮТЬ ЩОРАЗ ТО НОВИХ МЕНАДЖЕРІВ І ВЛАСНИКІВ. АРЕШТИ ПЕРЕВОДЯТЬСЯ НА ДОМАГАННЯ ФЕДЕРАЛЬНИХ ВЛАСТЕЙ.

НЮ ЙОРК, 1. серпня. — З Вашингтону надходять щораз то нові зарядження замикання ріжних нічних клюбів, що торгували алькоголічними напитками і брали по $10 до $20 за пайнт віски, а від $25 до $50 за фляшку шампана. Федеральні прогибіційні агенти „бавилися" в тих клюбах через кілька місяців по наказу з Вашінгтону і витратили около $60,000 державних грошей, щоби попасти на слід всіх других нічних клюбів та менаджерів, що торгували алькоголічними напитками і держали нічні клюби з шампаном, віскою і жінками.

Головний прогибіційний агент Тайсон забавлявся зі своєю жінкою і здобув навіть велике довіре у Гелен Морган, одної з властительок нічних клюбів. Вона подала йому адреси других тайних клюбів, щоби його „впровадити" як доброго костумера, а рівнож запропонувала йому вести на спілку такий нічний клюб в Далляс, Текс., що мало бути їх родинним місцем. В той спосіб замкнено 18 відомих на Бродвею нічних клюбів і арештовано около 150 менаджерів і робітників, що були заняті при тім бизнесі.

МЕКСИКО ЗАСЛУГУЄ НА ПОВНЕ ДОВІРЯ.

ПОБОРЮЄ ВСІ ПЕРЕШКОДИ З РОЗВАГОЮ І СПОКОЄМ, ПРИДЕРЖУЮЧИСЯ СТРОГО ЗАКОНА. ТАК КАЖЕ МОРРО, АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ДО МЕКСИКА.

МЕКСИКО СИТІ, 1. серпня. — В американській промисловій палаті говорив американський амбасадор Морро про відносини Америки до Мексика. Він підніс, що треба глядіти на Мексико в теперішних часах з повним подивом, бо цей край поборює прямо величанські трудноші. Згадатиб тільки останнє потрясенне народу, яке наступило наслідком вбийства вибраного президента Обрегона і смерти славного мексиканського летуна Емиля Карранци. А прецінь кождий може наглядно переконатися, що Мексико переносить ті страшні удари з повною повагою і спокоєм. Навіть в тім страшнім убийстві не переходить границь, а держиться точно закона. На Мексико можна тепер покладатися і це повинні мати на увазі ті, що мають з Мексиком бизнесові зносини. Віра і довіре є підставами бизнесу, а Мексико має ті підстави і заслугує на довіре.

ЕПИСКОПИ В МЕКСИКО ПРОТЕСТУЮТЬ.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ЯКУНЕБУДЬ ЗВЯЗЬ З УБИЙСТВОМ ПРЕЗИДЕНТА ОБРЕГОНА. АЛЕ СЛІДСТВО ВИКАЗУЄ ЩО ІНШОГО.

МЕКСИКО СИТІ, 1. серпня. — Убийник президента Обрегона Тораль зізнав, що він одинокий є винним за вбийство, але додає, що найбільше вплинула на него під тим зглядом Мати Настоятелька одного з католицьких жіночих монастирів. Ота законниця буде відогравати на суді немалу ролю.

Католицький епископат в Мексико видав знова відозву, в якій протестує проти кинених на католицьку церкву підозрінь, будьто би вона брала участь в убийстві президента Обрегона.

Лікарі, котрі оглянули Тораля, узнали його здоровим і відвічальним.

$4,000,000 НА ВИБОРЧУ КАМПАНІЮ.

СТІЛЬКИ ВИНОСЯТЬ КОШТИ НА ВИБОРЧУ КАМПАНІЮ ЗА ГУВЕРОМ.

ВАШІНГТОН, 1. серпня. — В 1924 році вистарчило републиканській партії на покриття президіяльних виборів $3,000,000. Та тепер др. Вурк, голова Національного Комітету подав, що буджет треба піднести о один міліон долярів, бо видатки збільшилися. Треба брати під увагу 16,000,000 збільшеної людности.

Досі коштувала републиканську партію найбільше кампанія за Гардингом. Видатки виносили тоді $4,022,902.

І ДЕМОКРАТИ ОГОЛОШУЮТЬ СВОЇ ФОНДИ.

КАЖУТЬ, ЩО ДОСІ ВПЛИНУЛО $60,703 НА ВИБОРИ ЗА СМИТОМ.

НЮ ЙОРК, 1. серпня. — Згідно з конвенційною ухвалою демократична партія оголошує всі свої приходи і розходи, які звязані з виборами президента. До 31 липня вплинуло до Демократичного Національного Комітету $60,703 на покриття коштів виборчої кампанії.

ПРОДАВАТИ, ЧИ ПОЛІТИКУВАТИ?

БУДУТЬ ПРОДАВАТИ АВТОМОБІЛІ І КАПІТАЛ ЗБИВАТИ, А НЕ ПОЛІТИКУВАТИ. ТАК КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ ДЖЕНЕРАЛ-МОТОР КОМПАНІЇ.

ФЛІНТ, Миш., 1. серпня. — Альфред П. Слоан, мол. президент Дженерал Мотор Компанії виголосив до директорів компанії промову, в якій підніс, що компанія складається з 200,000 членів, які є ріжних політичних і релігійних переконань. Це компанію нічого не обходить і вона не мішаєтьсь до того, в якій партії хто працює. Бо їх цілью є добре вести автомобілевий бизнес, добре продавати автомобілі і збільшати майно компанії. То все.

В своїй промові Слоан не згадав ні словом Джана Раскоба, теперішнього голови Демократичного Національного Комітету, котрий був головою фінансової ради Дженерал Мотор Компанії. Але всі знали, що це відноситься до цего факту.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕДСТАВНИКІВ ЖІНОЧИХ МОД.

ПАРИЖ, 31. липня. — Сюди зїхалося богато представників ріжних націй для вироблення мод на майбутній осінній та зимовий сезон. Греки, Китайці, Індуси та Ірляндці представили свої проекти поодиноких моделів. Всі вони стоять дальше за утриманням теперішнього строю, який на їх думку корисний для фіґури тіла.

ЗНОВУ ПИШУТЬ ПРО ПОЛЬЩУ.

Польська преса доносить з Берліна, що „Варшавер Кореспонденц", яку видає відоме німецьке бюро Вольфа, помістила статтю, „що неславить Польщу у незвичайно безличний та безстидний спосіб". На доказ правдивости цього твердження подає „Слово Польске" з 16. червня такий уривок згаданої статті: „Положення польської армії є так само хитке, як і цілої польської держави, длятого, що все спирається на Пілсудскім. Пілсудскі є однак невиличимо недужий". Варшавські денники домагаються негайної інтервенції польського уряду у німецького посла у Варшаві Равшера.

СТРАЙК ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ.

ГАВР, Франція, 29. липня. — Робітники французької атлянтійської лінії „Рошамбо" застрайкували і не допускали пасажирів на кораблі цієї компанії. З цієї причини кораблі не могли вийти з порту.

Для усунення перешкод з боку страйкарів поліція вжила нового способу: Пасажирів під сильною охороною поліції провадили на пароплави.

Є поголоска, що страйк розповсюдниться й на инчі компанії.

АМЕРИКАНІЗУЮТЬ КИТАЙ.

НЮ ЙОРК, 31. липня. — На Маджестіку прибув сьогодня китайський міністер Сун Фо, син д-ра Сун-Ят-сена, батька відроджуючогося Китаю. Сун Фо покінчив школи в Америці і є добре обзнайомлений з американським життям. Він вертає з Европи через Америку до Китаю. В інтервю заявив він, що Китай обєднується національно та що найважнійшою справою для Китайців являється тепер економічна відбудова краю. В першу чергу треба відбудувати дороги і провести нову зелізничу сіть, а заразом пустити в рух омнібуси. На те все треба великих капіталів і Сун Фо думає зацікавити тою відбудовою американських промисловців та наклонити їх до вкладання капіталів в розбудову зелізничої сіти на 100,000 миль, а моторової на 1,000,000 миль.

КОТРА ЖІНКА НАЙЛІПША.

Один англійський часопис візвав своїх читачів, щоби відповіли на питання: „Яка прикмета є в жінки найбільше пожадана?" Богато сказало, що краса, другі, що мовчанка, треті ще инакше, але найбільше, бо на 17 тисяч усіх аж 15 тисяч відповіло: „Найкраща прикмета жінки та, коли вона вміє смачно зварити".

ЧИ ЖІНКА ОТРУЇЛА ЧОЛОВІКА?

У Веґревил, Алта., обвинувачують жінку І. Дувернейчука, що вона отруїла свого чоловіка стрихніною. Комісія коронера найшла, що чоловік умер від стрихніни, яку випив враз з самогонкою. Жінка впевняє, що самогонку з стрихніною дав її чоловікови один сусід.

ТРАГЕДІЯ НА ТЛІ МЕШКАНЕВОЇ НУЖДИ.

З Катовиць повідомляють, що в с. Журах мала місце страшна трагедія на тлі мешканевої нужди. Власник дому Станіслав Кольон, посперечавшись зі своїм льокатором Ґвістоньом за незаплачене комірне, вийняв револьвер і віддав два стріли до Ґвістоня та його жінки, після чого побіг на стрих і, поклавши собі в уста динамітовий набій, підпалив льонт. Вибух розірвав Кольона на штуки і зірвав кришу дому. Ґвістонь помер у шпиталі.

ПРОРОЦТВО ВЧЕНОГО.

Один із найбільших сучасних фізиків, сивоволосий Олівер Лодж, висловив кілька цікавих думок про майбутність людства. Він оптиміст і вірить, що вона рожева. Щойно тепер люди відкрили потребу солідарности цілої землі. „Земля", „людство" стають живими ідеями. Нові винаходи дають нам змогу піддержувати взаємини з найдальшими закутинами і є надія, що ріжниці віддалі між людьми будуть щораз більше зменшуватись. Людство починає розуміти, що воно не є самотне у всесвіті і що довкола нас є інші світи, може багатші, ніж наш, які покищо ми не в силі пізнати своїми змислами. Живемо на порозі великої доби, що може відкриє нам тайну етеру. Нервовість сучасности є ознакою кризи, в якій людство дозріває до мужеської зрілости. Ця зрілість почнеться аж десь біля 2000 року. Наука та техніка, в якій нині люди добачують автоматизацію, є єдиними силами, що можуть забезпечити людству нові радощі.

ЗІ СВІТА

БЕРЛІН. — Літвінов, помічник Чічеріна, виїхав звідціля до Москви. Тут він мав довгі наради з міністром закордонних справ Штреземаном про приняття пропозиції Келоґа. Кажуть, що нібито Штреземанови вдалося вговорити Літвінова.

БЕРЛІН. — При загадкових обставинах помер директор німецько-московської транзитної комісії Захаров. Коло ванни, в котрій найшли трупа, валявся папірець з якимсь порошком.

МОСКВА. — Большевики випускають нову внутрішню позичку на суму 250,000,000 долярів.

ВІЛЬНО. — Старовіри, які дотепер не мали права леґально проживати в Польщі, одержали волю.

БАРАНКВИЛЯ, Колюмбія. — „Ля Пренса" доносить, що в Каракасі (Венецуеля) арештовано богато жінок, замішаних в революційному заговорі проти президента Гомеца. Зачувають, що президент приготовив корабель для відїзду до Европи.

ПРАГА, Чехи. — Професор Богунек сьогодня герой дня. Чеський учений, котрий разом з Нобіле приймав участь в леті на бігун, прибув до чеської столиці, де його зустріла 10-тисячна юрба.

ПАНАМА. — По розпорядженні уряду зачинені всі салуни на час воборів президента. Міністер страведливости видав наказ арештувати тих, хто наружить заборону.

СОСНІЦ, Німеччина. — Своячка принцеси Ліппе, яка одружилася з московським офіціром Зубковим, Елізабета, теж принцеса і сестрінка кайзера Вільгельма, взяла сьогодня шлюб із сином славного письменника Гавптмана.

АТЕНИ. — Згідно з офіційним повідомленням турецької преси, грецький премієр Венізельос, котрий кандидує на президента, коли буде вибраним, шукатиме зустрічі з Мустафа Кемаль Пашою для уреґульовання грецько-турецьких відносин. Головним пунктом переговорів має бути усталення границь між обома державами.

ВАДУЗ, Ліхтенштайн. — Маленька держава Ліхтенштайн, яка налічує всього 8,000 мешканців, переживає гостру фінансову кризу. І в цій державі мешканці діляться на партії, з яких найбільший авторитет має буржуазна партія.

ОТАВА, Канада. — Комітет торговлі та промисловости Злучених Держав опублікував цікаву статистику. За минулий 1927. рік американські туристи в Канаді витратили 206 міліонів долярів, у той час, коли Канадійці стратили лише 51 міліонів у Злучених Державах.

МАНЧЕСТЕР, Англія. — Загроза звільнення 500,000 робітників текстильної промисловости, оголошена ще 27 липня, покищо усунена. Якби дійсно прийшло до локавту, трейд-юніони оголосили би загальний страйк.

ЛЕНІНҐРАД. — Намічено закрити 12 горівчаних склепів. В робітничих містах та районах мають закрити взагалі всі горівчані склепи.

МОСКВА ПРИЗНАЧИЛА ХЛІБНОГО ДИКТАТОРА

НАЙБЛИЖЧИЙ ПОМІЧНИК СТАЛІНА ОРДЖОКІНІДЗЕ МАЄ РАТУВАТИ СИТУАЦІЮ.

МОСКВА, 1. серпня. — Заступник Сталіна Орджокінідзе призначений диктатором збіжжа. Це призначення завдячує гострій збіжевій кризі, яка почуваеться не тільки в Москві та Московщині, але по цілому радянському Союзі. Дотепер Орджокінідзе мав і так кілька посад. Окрім заступника секретаря партії та пролетарського диктатора, він був головою робітничо-селянської інспекції. На місцях та по окремих републиках також призначено спеціяльних диктаторів збіжжа. Вони мають безпосередно підлягати Орджокінідзови та точно виконувати декрету Центру і слідити за їх виконанням. Диктатор має право переміщувати або і цілком усувати підвладних йому менших диктаторів і навіть увязнювати винуватих. Широкі повновласти, якими наділений Орджокінідзе, є наслідком тяжкої харчевої кризи. Хоч врожай передбачається задоволяючим, то вже виникає небезпека, що селяне не здаватимуть збіжжа урядовим купцям. Крім того багато землі стоїть пусткою, бо селяне після минулої кампанії не сіяли, або сіяли дуже мало.

НІМЦІ ВИСЛАЛИ НОТУ ДО ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН, 1. серпня. — Німці приняли активну участь в конфлікті між Польщею та Литвою і в тій справі передали через польського амбасадора ноту до Берліна. В ній вони піддержують твердження Литовців, що Поляки зазіхають на Литву. Німці остерігають Поляків перед можливістю війни та добачують у зїзді 40,000 леґіонерів демонстрацію проти Литви. Між інчим говорять Німці, що між Варшавою і Ковном менча віддаль ніж до Кенінґсберга та що Полякам нема що підіймати рейвах, бо непорозуміння на польсько-литовській границі ніколи не переводилися.

МУССОЛІНІ ЗАРЯДИТЬ СЛІДСТВО НАД КАТАСТРОФОЮ „ІТАЛІЇ"

КАПІТАН МАРІЯНО, ЯКИЙ ЛИШИВСЯ В ШВЕЦІЇ, ВЕРТАЄТЬСЯ ДОМІВ. МОСКВА ПРОДОВЖУЄ ШУКАННЯ.

РИМ, 1. серпня. — Після горячого витання та гучної зустрічі, генерал Нобіле, поручник Віглері та другі члени нещасливої підбігунової експедиції одержали наказ, дати точне справоздання зі своїх пригод. Премієр Муссоліні заявив, що зарядить слідство над катастрофою для вияснення всіх подробиць невдалої експедиції.

Капітан Маріяно, пільот з „Італії", покинув пароплав „Чіта ді Міляно" і в спеціяльному вагоні відїздаже до Італії.

Большевицький аероплян з авіятором Чухновським лишається далі з „Красіном" для дальших шукань кермового бальона „Італії" та славного дослідника Амундсена.

АНГЛІЙСЬКИЙ АВІЯТОР ВИЛЕТІВ ДО АМЕРИКИ.

ЧЕКАВ БІЛЬШЕ МІСЯЦЯ НА ДОБРУ ПОГОДУ.

ГОРТА, острів Фойл, Азори, 1. серпня. — Капітан Кортней, англійський пільот, який прибув сюди з Лісбони ще 28. червня, покинув Азори і направляється до Нової Фунляндії. На аероплянї є з ним ще трох товаришів. Погода надзвичайно сприяє подорожним. Авіятори покинули Азори в 6 год. 55 мін. рано по тамошньому часу, або о 3. год. східного часу. Мають вони летіти понад водою 1,800 миль.

З Нової Фунляндії капітан Кортней продовжить подорож до Ню Йорку, а звідси, не спиняючись, верне назад до Лондону.

Капітан Кортней се відомий військовий пільот, котрий підчас світової війни збив богато німецьких літаків.

НОВИЙ ЛЕТ НАВКОЛО СВІТА.

ЛЕТ ЗАЧАВСЯ НЕВДАЛО. АВІЯТОРИ ПРИМУШЕНІ ОСІСТИ НЕДАЛЕКО ЛІСБОНИ.

ГИЛВА, Еспанія, 1. серпня. — Майор Рамон Франко, який зачав лет навколо земської кулі, примушений осісти тут ізза недосконалости мотора. Аероплян „Нуманція" вилетів з Кадицу сьогодня рано і прибув сюди в 7. годині. Майор Франко сподіється завтра продовжати свій лет.

ГОРТА, острів Фойл, Азори, 1. серпня. — Повідомляють, що еспанський морський літак „Нуманція", яким керує майор Франко, опустився на морі недалеко Фаро, в південній Португалії, 100 миль від Кадицу.

ЩЕ ПРО БІБЛІОТЕКУ ЛЮВЕНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

РЕКТОР КАЖЕ, ЩО ЗРУЙНОВАНИЙ БУДИНОК ЗНАХОДИВСЯ В ІНЧОМУ МІСЦІ.

БРУКСЕЛЯ, 1. серпня. — Ректор лювенського університету, котрий спротивився поміщенню напису на лювенській бібліотеці, друкує тепер своє справоздання у французькому журналі „Ревю де Монд".

Ректор каже, що в пропонованій передше написі окрім нетактовности супроти Німців було багато несправедливости. Бо бібліотека, побудована тепер, не була знищена підчас війни, а є це цілком новий будинок, поставлений зовсім в інчому місці. Нова бібліотека знаходиться на милю віддалі від зруйнованої старої. А далі: книжки Німці повернули самі, а не дали Американці. Він помістив інчий напис тому, що це відповідало більше університетови.

ВЕРЕСЕНЬ — МІСЯЦЬ СИРОТИНЦЯ-ЗАХИСТУ У. Н. СОЮЗА.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯК ЗАРАДИТИ ЛИХОВИ?

Ствердити і пізнати язву, це вже великий поступ. Особливо у нас, де не тільки в приватному житті, але і в публичнім, звикли ми толерувати поважне становище, старий вік, стан і переконання сивих, а часами й молодих, але ворогами нашого народа коронованих голов. Поважати досвід, сиву голову і становище нічого лихого. Навпаки, воно свідчило би про наш розум і такт, колиб за тим всім містився дійсний поступ нашого народа і вигляди на наше національне визволення. Колиж сивими головами закривається рабство, коли сиві голови пхають нас на равти з польськими воєводами, а короновані голови до узнання конкордатів і погодження української церкви з польським панованнем на українських землях, то це вже інша справа. І коли церква хоче прибити в українських масах, а навіть серед своїх вірних, поширення культу Франка, це вже не тільки релігійна справа. І коли в часі, коли йде великанська боротьба за ратування нації, церква відсуває наш нарід від тої боротьби, а каже молитися нам за польсько-українську згоду, кидаючи між нас кість незгоди через целібат і календар, то це вже справи, які набирають політичного характеру. Коли епископи збирають дієцезальні фонди і вживають їх, як еп. Хомишин в краю, на видавання католицьких органів для поширення монархізму, угоди з Польщею і паплюження самостійницького українського руху, то над тим годі пройти мовчки. І коли завдяки нерозумним реформам наших епископів, наші села підпадають під московську пропаганду і відпадають від української церкви, то цего не треба закривати, а треба отверто підносити. Бож відома річ, що така католицька „реформа", як переміна слів при вході з чесними Дарами з „православних" на „правовірних", викликала цілу війну на Лемківщині і дає притоку до масового переходу наших громад на МОСКОВСЬКЕ ПРАВОСЛАВЄ.

Те все стверджують всі наші часописи в краю. Але, як звичайно, заявляють далі одне і те саме, що те все є великим національним нещастем та що всі відвічальні громадяни повинні доложити всіх зусиль, щоби припинити погубну релігійну боротьбу. Та такі заяви, на нашу думку, нічого не вдіють. Бо нема такого між нами, щоби не здавав собі справи з того лиха і не хотів би йому зарадити. Та тут доброї волі і охоти замало. Тут треба загальній опінії в краю взятися вже раз серіозно до того жерела, звідки все те лихо походить, себто до Польщі і Риму. А в першу чергу до українських католицьких епископів, які свідомо чи несвідомо є топорищем для польської сокири і своїм браком такту, політичного змислу і своїми передвчасними чи цілком злишними реформами розбивають сили нашого народу. Українська іміграція в Америці була змушена взятися до такої самооборони. Така боротьба не мине, на жаль, і старий край.

КІНЕЦЬ ЖИДІВСЬКОЇ КОЛЬОНІЗАЦІЇ НА УКРАЇНІ

Зі звичайним для большевиків та Жидів галасом розпочато кольонізацію українських земель Жидами. На допомогу кольоністам прийшло жидівство всієї земської кулі. Створено відповідні організації, що підпомагали оту кольонізацію матеріяльно й морально. Зібрано величезні кошти й жидівство сподівалося, що нарешті на Україні воно знайшло „обітовану" землю, відбираючи в українського селянина останній варстат його праці.

Українські національні кола, та дуже нечисленні одиниці з жидівства, вказували на недоцільність жидівської кольонізації. Говорили, що вона не дасть сподіваних наслідків для жидівства, але викличе лише огірчення проти Жидів з боку українського безземельного хлібороба та загострить національний антаґонізм між Українцями та Жидами. Але жидівство не хотіло брати під розвагу всіх арґументів, що виставлялися проти кольонізації. Не хотіло воно числитися з тими доказами, що подавалися проти доцільности й навіть можливости пристосовання жидівства до тяжкої хліборобської праці. Особливо на півдні України, в полосі, що терпить на часті посухи, треба великої звички й уміння до провадження степового господарства. Але ніхто не вірив тверезим голосам, бо жидівство гіпнотизувало себе солодкою мрією про посідання плодючих українських земель та про творення там „нової Палестини".

Нарешті пройшли два роки тяжких і болючих експериментів. Зпочатку, поки Жиди ще лише влаштовувалися на нове своє життя, вони жили рожевими надіями на майбутнє, але коли нарешті почали „хазяйнувати", вони побачили, що це не так легко, як їм здавалося. Досить було першого легкого подуву неврожайного року, як не лише скрахували всі їхні господарства, але і скрахувала сама ідея кольонізації. Щоби врятувати від загибелі тих, що вже сидять на землі, потрібні нові кошти, потрібна значна допомога зовні, а про піддержку нових кольоністів нема чого думати.

І ось тепер ми свідками того, що большевицькі блофери припинили декретом кольонізацію, а жидівство, що так розпиналося за нею, почало тепер визнавати недоцільність її, себто стало на ту позицію, на якій українські кола стояли з самого початку цього непотрібного й шкідливого експерименту.

Цікаво тепер зробити підсумок „успіхів" тої кольонізації. Робимо його на підставі даних, вміщених в ґазеті „Більшевик України".

На Україні жидівські сільсько-господарські кольонії істнували ще з давніх царських часів. Царські сатрапи ще раніше большевицьких були „додумалися" до „мудрого" розвязання жидівського питання в бувшій Росії. Вони тоді, так саме, як тепер большевики, почали творити спеціяльні жидівські кольонії, даючи їм значні пільги та привилеї й матеріяльну підтримку. Не дивлячись на всю систематичність та старання царських сатрапів, з того нічого не вийшло й довелося тоді відмовитися від такого розвязання жидівського питання в Росії. Отож перед початком нової вже большевицької спроби кольонізації Жидами українських земель на Україні істнували, головне на півдні, ріжні кольонії, яких назвиська говорять про їх національний склад: Єфінгар, Давидів Брод, Сейдеменуха, Добринька, Нагартава, Ново-Полтавка і т. д. Таким чином на прикінці 1925 року на Україні було 7,614 жидівських господарств із загальною площею володіння 110,000 гектарів.

За часів большевицької ко- Таким чином на прикінці 1925 року на Україні було 7,614 жидівських господарств із загальною площею володіння 110,000 гектарів.

За часів большевицької кольонізації переселено на українські землі 8,896 родин та в Крим 542 родини, або приблизно до 40,000 люду. До кінця 1927 року на Україні орґанізовано нових 163 жидівських сіл з загальною кількістю дворів в 9,526. В цих поселеннях цілком збудованих нових хат було — 3,025 і будувалося ще 1,351 хат. На кожне нове переселенське господарство в 1926—27 році було 11,6 гектарів засіву. Всього відведено для Жидів 130,000 гектарів української землі. На кожного жидівського засівника витрачено державою та допомоговими орґанізація 940 карбованців, в той час, як Українцям, що приневолені переселятися в Сибір, давалося на одне господарство 300 карбованців, з яких ще треба було заплатити переїзд. А були випадки, що жидівська допомогова орґанізація видавала по 2,000 карбованців на кожду жидівську родину.

Крім того наукраїнських землях ще велося так зване позаплянове переселення Жидів в ті місця, де совітська влада не розбила землі на наділи. Таких позаплянових переселенців нараховують від 40 до 50 тисяч Жидів (9—10 тисяч родин). На жаль, немає даних, скільки позаплянові кольонізатори посідають української землі, але коли приняти ту норму, що й для плянових поселенців, то вийде яких 145,000 гектарів.

Таким чином треба рахувати, що на українських землях тепер сидять хліборобами яких 30,000 жидівських родин із загальною кількістю більше 100,000 люду. Посідають вони щонайменьше 385,000 гектарів плодючої української землі, котра в їх невмілих і непридатних до тяжкої сільсько-господарської праці руках не встані вигодувати самих кольоністів. Лише стукнувшись своїми червоними та жидівськими лобами в непереможну стіну неґативних фактів для жидівської кольонізації, прихильники й творці її змушені прийти до того, що раніше їм говорили ті, хто тверезо дивився на обставини.

Таким чином прийшов кінець ще одного невдалого й болючого експерименту, що відбувся на живому тілі українського народу. Тепер залишилося не довго чекати, щоб ми почули, що жидівство з хліборобських кольоній знову потягнуло до своєї звиклої праці. Але й це йому буде важко зробити, поки панує большевицька політична та економічна система.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО ЕС-ЕРІВ.

Не думав я писати нічого вже про ес-ерів та їхнього теперішнього Магомеда в Америці, але, прочитавши плач „сина народа", рішив потішити „професора".

Бо дійсно, шкода людини. Хтось там у Празі робить всякі злуки з Москалями, а п. Григоріїв має за те терпіти на землі Вашингтона від усяких „темних" напасників.

Він, себто п. Григоріїв, щоби оправдати Америку, взявся на правду викладати лекції з української історії, та та історія дуже подібна на „казьонну" большевицьку. Говорить бо він про якусь українську буржуазію, яка була колись, котра і тепер десь має бути і про богато других нісенітниць. А на що те все говорення, це певно Григоріїв і знає. Україна не має буржуазії. Є робітники та селяне, яких треба усвідомлювати національно, а не забивати їм голови соціялістичними дурійками. Україна сама по собі складається з робітників, чи то хліборобів чи пролетарів, і коли кому потрібно соціялізувати робітника, то це большевикам, щоби міцніше тримати у своїх лабетах нашого темного чоловіка.

Історія очевидно не навчила наших ес-ерів. Підчас визвольної боротьби ніщо інше, а головно соціялістична баламута перешкодила нам добути свою державу. Московським большевикам було корисно затемнювати Українцям голови соціялізмом, але яку користь для України можуть добачити в соціялізмі Григорієви та Шаповали? Вониж говорять, що вони Українці.

І. Д., Ню Йорк.

ЩО ДЕМОРАЛІЗУЄ НАРІД.

Як не знаю, чи ті одиниці, що повинні бути нашими провідниками, здають собі справу з того, як то погано на наших людей ділає, коли вони читають в американських ґазетах, як то наші українські церкви, чи українські священики іменують себе Ґріками. А що доперва казати, коли читають, як то „Ґріком" називають чи не в кождій часописи укр. кат. епископа Богачевського.

Від простого робітника вимагається, щоби в фабриці чи де на якім приватнім чи публичнім зібранню знаменував себе Українцем, та щоб пильнував, щоби його не вписували до Ґріків, Ґалішенів і Рошенів. І можна сказати, що тут слідний поступ з кождим роком. Чимраз більше наших дітей вписують вже як дітей українських, а по американських часописах раз-у-раз можна надибати дописі про ріжні наші організації по місцях, чи які народні свята і там вже не плутають, а пишуть, що це українські орґанізації й українські свята. Не обійшлося це все без праці. І простим робітникам треба було не раз і не два прямо сваритися з репортерами, щоби не мішали нас з Росіянами і Ґріками. І тепер доборолися ми вже того, що коли ходить о нас світських, то вже з нами нема баламути. Баламутять тільки наші священики, а головний клопіт то з еп. Богачевським. Він всюди виходить тільки як ґрік і католик. Це прямо обурює людей. Бо коли простий робітник знайшов дорогу до американської преси і зумів її переконати, що треба називати нас властивим іменем, то чи не можуть знайти такої дороги епископ і його дорадники? Таж вони вчені люди, а до того мають високий чин, то їх скорше послухають і їм повірять. І цілком певно не напишуть щось такого, що є проти їх волі.

Нема отже дива, коли супроти того наш нарід так тепер став дорожити своїм майном і не хоче, щоби воно перейшло в руки Ґріків. Він хоче, щоби воно остало в руках Українців. І це є дальша причина, чому тепер громади відбирають своє церковне майно з рук епископа. Як нарід огірчений, пізнати у нас хоч би по тім, що я тут бачу в Нюарку. Тут хочуть поставити величавий Народний Дім. Вже купили навіть площу. А тій так гарній акції шкодять, бо кажуть, що той дім буде записаний на епископа, то й так хісна з него для народу не буде ніякого. Поминувши те, що дім буде в народніх руках, але вже такі підшепти і підозріння шкодять справі. Та ні епископ ні його штаб такими справами не інтересуються. Їх вони не обходять, бо колиб обходили, то тодіб вони інакше поступали.

Йосиф Крук
з Мілбурн, Н. Дж.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

МЕНВИЛ, Р. АЙ. Тов. ім. Михайла Драгоманова, від. 181, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що мітінґ відбудеться в суботу, 4. серпня, точно в год. 6-ій вечером. Пожаданим є, щоби кождий член явився, бо є важні справи до полагодження. — Юрій Ясінчук, предс.; Петро Гричух, кас.; Іван Ткач, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Укр. Тов. Жеребецька Любов, від. 144, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членкинь, що місячний мітінґ відбудеться в суботу, 4. серпня, точно в год. 8-ій вечер в гали Укр. Нар. Дому, 217 Б. 6-та ул. Пожаданим є, щоби всі члени явились, бо є дуже важні справи до полагодження. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі поступиться з ними після ухвал товариства. Членів, котрі ще не зложили жертви на Сиротинець, проситься принести на сей мітінґ. Не явившийся член на сей мітінґ буде караний після статута. — Д. Чайка, фін. секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. Запорожська Січ, Від. 388 У. Н. С., отсим подає до відома всім членам, що місячні збори відбудуться в неділю дня 5-го серпня 1928. о год. 1-шій пополудни в шкільнім льокали. Проситься всіх прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження а найважніша справа будови Дому. — М. Дмитриків, писар.

ДЕРРИ, ПА. Сестр. Усп. Пр. Діви Марі і, від. 303, повідомляє своїх членкинь, що спеціяльний мітінґ відбудеться 12. серпня, в 2-ій годині пополудни, в Укр. Гали. Кожда місцева і позамісцева членкиня має явитись на сей мітінґ і вирівнати свої залеглости, бо, в противнім разі буде суспендована. Не явившася на той мітінґ членкиня заплатить кару 50 ц., а урядничка 1 дол. — Катерина Королевят, пр.; Анна Баран, кас.; Катерина Бейц, секретарка.

В. Кедровський.

1917 РІК.

(173)

4. Вище наведені обставини примушують Генеральний Секретаріят бути певним в тому, що той конфлікт, котрий вистигає на Дону і котрий може потягти за собою надзвичайно тяжкі прямі й посередні наслідки для робітничої кляси та для народнього господарства, може й повинен бути вирішений шляхом мирним, шляхом переговорів і вияснення на місці справжнього становища справи через представників Центральної Ради і народньої ради, і тому, що по відомостям Ґенерального Секретаріяту мирні шляхи вирішення конфлікту не використані, Ґенеральний Секретаріят настоює на вказаному засобі вирішення конфлікта й висловлюється проти посилки військових частин для боротьби з військовим урядом, за яким як-ніяк тепер стоїть трудове козацтво. Ми вважаємо, що посилка військових частин надасть конфліктові затяжний характер, внесе повний розлад у все господарське життя країни, викликавши велике незадоволення серед козачих частин на фронті, викличе оголення фронту, так небажане особливо підчас переговорів про перемиря та мир.

5. З приводу 5-ої та 6-ої Донських козачих дивізій сьогодня відбулася постанова Ген. Секрет. про надання їм права поїхати на Дін. Мотиви цеї постанови такі: Ґенеральний Секретаріят принціпово визнає право за козачою демократією, обєднаною у військових частинах, бути в цей трівожний час у себе в дома; разом з тим Ґенеральному Секретаріятові уповноважені цих дивізій заявили, що в разі, коли Секретаріят не дозволить їм їхати залізницею, дивізії мусітимуть їхати до дому кінним строем. Беручи на увагу, що переїзд великих частин кінним строем по Україні може викликати трівогу серед людности й навіть сутички, з одного боку, а відсутність фуражу й харчу змусить дивізії приступити дорогою до військової реквізиції припасу у селянської людности, з другого боку, Ген. Секретаріят і з міркувань доцільности повинен був такий дозвіл дати.

6. Ґен. Секретаріят настоює на обєднанню двох фронтів — румунського й південно-західного — в єдину українську фронтову одиницю, бо ці два фронти проходять по лінії тієї території України, яку визнав за українську і коаліційний уряд Керенського. Ми скінчили. Порш і Петлюра.

Криленко: Я не уповноважений та й трудно тут по проводу вирішати такі справи щодо техніки й координування оперативної діяльности. Пропоную збалакатись тут, приймаючи вашу формулу вчорашньої розмови про тимчасовий поділ фронтів. Ваша заява й вся розмова будуть сьогодня передані до Петрограду, бо вона зобовязує мене як до політичних, так і до практичних вчинків. На жаль, відповіди в справі про участь представника Ради в переговорах 23 ноября не одержав. Як це не трудно, то дайте відповідь для повної характеристики ваших взаємовідносин поза сферою чисто военною. Я скінчив.

Порш і Петлюра: Відповідаємо: В розмові верховного головнокомандуючого в тім місці, де казалось про мирну делеґацію, Генеральному Секретаріятові не було можливо зясувати точно: йде мова про мирні переговори чи про перемиря. З огляду на це Ґен. Секретаріят, доручивши нам запитати верховного головнокомандуючого з цього приводу, вирішення справи відклав до завтрішнього. З огляду на це просимо точних пояснень.

Криленко: Я передав вам учора буквальний текст договору про перемиря й пояснення секретаря делеґації товариша Карахана, котрий лишився у Бресті. Я балакав з ним учора звідси по прямому проводу. Делеґація була уповноважена визначити умови довшого перемиря. З огляду на принціпову неясність деяких справ, заключено лиш короткочасне перемиря. Засідання делеґації відбудеться 29-го і я зараз викликаю офіцирів ґенерального штабу на 26-го ранком у Петроград. Якщо Рада вважатиме можливим приняти нашу пропозицію для визначення справ, котрі дискутуватимуться на нараді, то будь ласка пришліть до Петрограду свого представника на 26. ранком, щоби разом у складі делеґації виїхати в Брест. Ще одно: З огляду на щойно одержані мною екстренні повідомлення про становище справ у 21-му корпусі й того, що я лишуся тут ще завтра, я прохав би поквапитись з висилкою вашого представника до Ставки. Я скінчив. Усього кращого.

Порш і Петлюра: Заяву головнокомандуючого ми передамо негайно на розгляд Ґенер. Секретаріяту. Відповідь буде подана верховному головнокомандуючому. Ми скінчили. До побачення".

* * *

25. листопада. Постановлено утворити ґенеральний штаб. Начальником ґенерального штабу призначено ґенер. Бобровського. Прибули з Новоґеоріївська кінний полк „Вільної України" та з Петрограду ґвардейський піший, складений з Українців: Павловського, Ізмайловського, Семенівського й Волинського ґвардейських полків. Прибули антантські військові місії з Ставки. Стрінуто їх на ст. „Тетерів" українською почесною вартою на чолі з командантом Київа ґенер. Циговичем. Витав їх в імени Укр. Уряду Гасенко.

Організація військового міністерства швидким темпом поступала на перед. Складалося міністерство й головні орґани вищого управління військ на зразок бувших російських. Вибір официрського складу для центральних установ, на жаль, був дуже утруднений — бракувало національно-свідомих старшин вищих ранґ. Тому й начальником Ґенерального Штабу був призначений голова Вітебської Української Громади Ґенер. Бобровський, людина шляхотна, але мало придатна на начальника Ґенерального Штабу, а особливо в момент орґанізації його та необхідности вести оборону краю, орґанізуючи в той час армію. Не посідав він потрібного широкого хисту, енергії й упертости в обороні та проведенню в життя своїх плянів. Мусів би він зробитися безапеляційним авторітетом-спеціялістом в своїй справі, але цього він зробити не міг, а скорше йшов по вказівкам Ґенерального Секретаря військового делетанта С. Петлюри. Не міг оборонити своєї точки погляду й часто приходив до мене за допомогою, хоч ґенеральний штаб був поза обсягом моїх прав і обовязків. Наскільки міг, я йому пособляв але толку з того було мало. Справи ґенерального штабу, так надзвичайно нам потрібного, бо від успіху його праці залежало „бути чи не бути", йшли, як мокре горіло, хоч співробітники його й працювали до повної перевтоми.

По захопленню Ставки Криленком і початків терору проти офіцирського складу, до нас почали зявлятися сотками, а згодом тисячами, „рускія офіцери" ріжних ранґ. Звичайно, до приняття їх на українську службу, особливо маючи на увазі неминучу національну боротьбу з Московщиною, доводилось ставитися дуже обережно.

На мою долю випадало переслухання їх більшости й приняття, чи не приняття на українську службу. Кажу, були між ними люди ріжних „чінов і орденов", включно до російського військового міністра ґенер. Верховського. Йому було пригадано, що не зручно для нього йти служити разом з тими, котрих три-чотири місяці тому хотів заарештувати кабінет міністрів, в якому він був членом, за „ізмену Расії і отделеніе Украйни ат Рассії". Тому „любезно" відхилено його пропозицію „присвятіть свої сіли служенію украінскому народу". Приходили старі, сиві ґенерали, що не могли сказати десяти слів, звичайно на „общепонятном язике", щоб не вжити декілька разів „Малоросія, Малороси".

„Ведь я сам чістой крові Малорос, то єсть Украйнець. Мой дед по матері" з такого-то роду, та инше, чуєш завжди від них. Кожен клявся у свойому щирому „малоросійському" патріотизмі. Але часто, коли поставивши питання про те, чи він буде з нами боротися за державність України проти Московщини, коли там не буде большевиків, а буде „законное правітельство", чуєш перелякану відповідь:

(Дальше буде).

ВІДПОВІДЬ НА ВІДПОВІДЬ

Відповідь голови УНДО д-ра Дмитра Левицького на промову Чубаря.

В нас писалося вже про промову голови ради народніх комісарів України Чубаря, що була відгомоном промови голови українського соймового клюбу д-ра Дмитра Левицького на пленумі польського сойму. На засіданні Центрального Комітету УНДО, що відбулося дня 29-го червня ц. р., голова УНДО відповів у своєму політичному рефераті на згадану промову Чубаря.

Уступи реферату, що містять цю відповідь, подаємо:

„Промови, які я виголосив у закордонній соймовій комісії та на пленарному засіданні сойму при ґенеральній дискусії над буджетом дня 30-го травня ц. р. в імени й за апробатою Українського Клюбу, найшли негайно широкий відгомін в опінії політичного світа. Наше ясно означене політичне становище не сподобалося, як цього заздалегідь можна було сподіватися, не тільки Варшаві, але й Москві. Перша з них зареаґувала на це конфіскатою моєї промови, воліючи навіть нарушити конституцію, ніж допустити до поширення тієї промови в українських масах. Друга, тобто Москва, зареаґувала на неї лайкою та клеветою на сторінках своєї змонополізованої, „казьонної" преси, а попри те ще й промовою голови Ради Народніх Комісарів Української Соціялістичної Радянської Республики Чубаря, яку він виголосив дня 9-го червня ц. р. в Харкові на Зїзді робітників освіти.

„В нашій пресі були передруковані найбільше квітчасті місця промови п. Чубаря так, що всі учасники нинішнього Достойного Збору вспіли з ним вже познайомитися. Тому наводити їх тут не буду. Я тільки стверджую, що пан Чубар позволив собі вложити в мої уста стільки незгідних з правдою і стільки злобно видуманих тверджень, що вже ця одна обставина звільнювалаб мене цілковито від того, щоби на таку „змістовну" промову якнебудь реаґувати. Одначе мені й моїй партії залежить на тому, щоби український нарід не став жертвою обману та фальшування фактів. Отже думаю, що поступлю правильно, коли в імени Українського Національно - Демократичного Клюбу та цілого Українського Національно - Демократичного Обєднання заявлю ще раз з цього місця, що ми як українські національні незалежники й соборники все поборювали й все будемо поборювати всяку політичну й економічну залежність України.

„Щож до теперішньої Радянської України, то слід підкреслити, що чисто формальна її державність, а фактично повна політична й економічна залежність від Москви і накінець відомий, накинений їй насильно устрій з диктатурою комуністичної партії, не можуть найти ні одного прихильника серед національно свідомих і політично розвинених демократичних шарів нашого народу. Тимбільше ми, зорґанізовані члени Українського Національно-Демократичного Оредняння, і зокрема єдині вибрані з волі народу репрезентанти української нації, не тільки не можемо, але й не сміємо погоджуватися з кольоніяльним становищем теперішньої Радянської України в Союзі Радянських Соціялістичних Республик. Нашим обовязком є протестувати проти того становища й вести боротьбу проти нього для добра українського народу. Та це не є рівнозначне з тим, щоби ми бралися валити й руйнувати все те цінне, що твориться тепер на Радянській Україні силами здорових і творчих шарів української нації — дуже часто всупереч волі та баганню теперішніх її, за позволенням, „суверенів" комуністів. Бож відмо, що їх завданням є „осідлати" українську національну стихію та віхати на ній у соціялістичне, комуністичне море утопії, або иншими словами: викривити природний розвиток творчих сил української нації.

„Щож до самої диктатури комуністів і щодо системи їх політики, то перш за все вони самі поволі, але систематично банкротують і здають свої позиції. Вони крім того виживаються й відступають від комуністичних канонів під впливом живої дійсности, під натиском невмолимих законів життя, та подаються перед непорушною стіною народніх, особливо-ж селянських мас. Чинно їх поборювати нам не треба, зокрема-ж не беремося й не думаємо про те ми. Найкраще й найдоцільніше навіть з педаґоґічних мотивів, щоби комуністи самі себе знищили власною політикою. До того воно неминучо йде, до того й мусить дійти, бо ще ніяка утопія ніколи в житті не здійснилася, ще ніяка, хоч би й як складно збудована теорія не була в силі принятися в житті, якщо вона була суперечна з самою природою.

„Тому то довоглядним є неправдиве твердження в промові п. Чубаря про те, немов то я мав у своїй промові заявитися за інтервенцією чужих сил, а головно Польщі, на українській землі, що творить територію Радянської України. В моїй соймовій промові сказав я дослівно таке:

„Ми є також найзавзятішими противниками всякої інтервенційної політики, яка мала би штучними засобами приспішити українську незалежність над Дніпром. Інтервенційна політика все родить сумнівні наслідки для обидвох сторін: опікунів і тих, якими опікуються. Тому ми поборювали київський похід у 1920 році, тому предсказували, що нічого доброго з нещасного варшавського договору (з дня 22-го квітня 1920 р.) не може вийти, бо дивоглядом є помагати комусь до відзискання незалежности при рівночасному підриванні тієї незалежности ганебними клявзулями. Замісць концепції на чужинецьку інтервенцію, яку проповідують слабодухи, ми висунули концепцію віри у власні сили народу й ми є глибоко переконані, що сам український нарід стихійним здвигом своїх могутніх внутрішніх сил доведе до розриву з Москвою, скине з себе московську суприматію, вибере собі такий державний устрій, який відповідає його сутодемократичній структурі, а тоді допоможе й своїм землякам поза його державними кордонами".

„Далі твердить п. Чубар у своїй промові, що я, і тим самим також Український Парляментарний Клюб не маємо ніякої леґітимації говорити в імени українського народу, в імені його селянських та робітничих мас. Можна всіляко дивитися на наше право забирати голос у справі всіх українських земель, розділених чотирма кордонами. Та для кожного ясно, що Український Парляментарний Клюб має далеко більшу леґітимацію говорити в імені українського народу, ніж пан Чубар. Тут не від речі буде застановитися, що й кого репрезентує п. Чубар? Отже п. Чубар є звичайним ставлеником Москви, точніше: московського комуністичного партійного центру. Він навіть не репрезентує тих 177,327 зареєстрованих членів КП(б)У, тобто членів компартії з української території, бо не вони його на те становище вибрали та ставили, а назначила його Москва. Одначе, якби він навіть репрезентував і територіяльно українську ком. партію, то від того ще далеко до права репрезентувати цілий український нарід. Адже КП(б)У зовсім не репрезентує 25 міліонів суто-українського населення Радянської України, (всього населення є тепер в УСРР 30 міліонів), і навіть у свому складі має Українців у значній меншости (теоретично 49 відс.). А вже щодо свого соціяльного складу, то КП(б)У просто іґнорує селянство, не зважаючи на величезну перевагу сутоселянського населення на Україні, бо нараховує у своїх рядах заледве 18.5 відс. селян.

„Якже инакше, як протилежно представляється справа з Українським Парляментарним Клюбом! Українська Парляментарна Репрезентація — це тепер одинока репрезентація, вибрана, хоч при нечуваних перешкодах, але з волі народу на підставі рівного, загального, безпосереднього й тайного права голосування й на Українську Парляментарну Репрезентацію впало 700,000 українських селянських і робітничих голосів.

П. Чубар, що займає таке видатне становище в компартії і такий відповідальний пост у її державному апараті, повинен добре знати, що Український Клюб має право говорити в імени цілого народу. А якщо це йому не миле, то не слід йому булоб займатися перекручуванням фактів. Але дарма, він як ставленик Москви робить це з страху перед могутнім зростом національно - державницьких почувань серед українських мас, які загрожують комуністичній партії та її політиці".

„Новий Час".

КОРАН ПРО СТАНОВИЩЕ МАТЕРИ.

Коран, музулманська біблія, наказує своїм віруючим шанувати матір. „Навіть негідної матери — сказано там — не повинні діти осуджувати". Шануй матір, каже пророк, навіть тоді, колиб була ідолопоклонницею. Треба зазначити, що ідолопоклонство коран признавав одним із гріхів, які замикають дорогу до раю. Богато є „гадітів" (заповідей), які велять синам почитати і шанувати матір. Раз спитав хтось Магомета, кого треба найбільше любити.

„Матір!" — відповів Магомет.

— „А потім?" — „Матір!" — „А ще далі?" — „Батька" — сказав вкінці Магомет.

ЧОМУ СОНЦЕ ПОМАЛІШЕ ПОСУВАЄТЬСЯ?

(Казка Карая-Індіян)

Кагереро, Карая-дівчина вийшла замуж за богатого Шокрое. Післали її до ліса за дровами. Але сонце бігло так скоро, що запала ніч, заки вона впоралася. Дівчина пожалілася перед матірю: „Що мені з того, що я вийшла замуж за такого богатого і могучого чоловіка, коли мене силують так скоро працювати? Цього я не видержу. Зроби так, щоби сонце помаліше посувалося!" Тоді мати післала свого сина. Синові вдалося підломити Сонцеві одну ногу. З того часу воно помаліше посувається.

Чорний.

З БИТВ О ЛЬВІВ

(5)

(Продовження)

Поляки потроха стріляють... Від часу до часу впаде піхотинський стріл, а деколи заграє й їх скоростріл. Пробують, чи ми ще є? На це відповідає їм наш скоростріл і вони мовчать. Здається, не будуть сегодня на будці.

Наші стрільці використують тишину. Кождий бере собі свіжих набоїв, які щойно привезено зі сотні, бо свої вже вистріляв, а скоростріл наповняють водою. Всі дальше лежимо в снігу та чекаємо... Що буде?

Незабаром надходить з куріня вістовий з приказом: „Наші заняли Сокільники, чета зі скорострілом вертати назад до сотні".

Використавши мраку зараз вертаємо назад бо в противнім разі мусіліб чекати, аж настане вечір. Поле, яким переходимо, зовсім голе і як би не мрака, сумніваюся, чи богато знас було би перейшло його. О 4-тій годині по обіді приходимо до сотні і тепер доперва беремося за обід, який смакує, як ніколи! Не одного війна вилічить на жолудок! Стрільці, які вернули зі Сихова, розповідають своїм товаришам про найменьшу дрібницю. Ніч переходить спокійно, лиш в лісі стрічається наша чета з ляцькою і чути там стрілянину, яка незабаром устає, бо Ляхи вертають, а властиво утікають. Другий день перед обідом також спокій. По обіді о 1-шій годині приходжу на будку (зараз за зелізничим мостом), де стоїть мій скоростріл і застаю там хорунжого Ф., який повнить службу з 11-ма стрільцями (полева сторожа). З хорунжим Ф. оглядаємо позицію та ворожу частину. Далековидами оглядаємо село Сихів. Щось рухається там між хатами. Чи се не Лящня? Приглядаємося близше і видимо в Сихові ляцьку стежу. В тій хвилі хор. Ф. збирає своїх одинайцятьох стрільців, робить з них розстрільну і всі на животі чекаємо гостей. Також і скоростріл (який лишається дальше в будці і звідти буде стріляти в разі потреби. Скоростріл має через наших стріляти) готовий на належне приняття Ляхів. Спокійно... тишина. Кождий з нас з напруженням глядить в сторону Сихова, тримаючи в руці кріс, готовий до стрілу. Аж тут виходить зі Сихова ляцька стежа в силі 12 людий. „Ми не стріляємо на них. Най ідуть близше" — каже хорунж. Ф. до своїх стрільців. Та за цею стежею показуються дві широкі, ляцькі розстрільні звиш 100 людий, а за ними машерує собі зовсім спокійно одна добра чета Ляхів. Отжеж це не жарти! Ляхи йдуть проти нас в порядній силі. Мимо того, ми не стріляємо на них, а чекаємо, аж ляцькі розстрільні прийдуть на місце, на яке наш скоростріл є вставлений. От, от і вони вже на тім місци, незнаючи, що їх зараз стріне на нім. „Огонь!" (хор. Ф.) і в тій хвилі з нашої сторони обзивається скоростріл та піхотинські стріли наших одинацятьох стрільців. Наші стріли падуть якраз в ляцькі ряди і видно, як Ляхи шукають мишачих нор. Між Ляхами велике замішання, бо ще до тепер не обзиваються на наші стріли. Наші, бачучи добрі успіхи своїх стрілів, не жалують Ляхам куль. Аж тут і Ляхи обзиваються і з їх сторони сиплеться град куль, однак майже всі падуть в „Божі двері". Наш скоростріл стріляє без перестанку і вимацує Ляхів на кождім місци. Кождий лежить на животі і зовсім спокійно мірить у Ляха, співаючи при тім пісню:

Бо війна, війною, гайта, вйо!
В тім є Божа сила! вісьта, вйо!

Як не забє тебе остра куля,
То копитом від „фаркіхи" вбе [кобила.

Пане отамане, гайта вйо!
Щось то не до ладу, вісьта, [вйо!

Раз ідемо ми на Україну, раз [до заду...

Ще більша лють бере Ляхів, почувших пісню наших стрільців, і вони з більшою силою стріляють. Однак це не перешкаджає нашому стрілецтву в співанню. Звуки пісні несуться далеко, далеко... Чути стрілянину і співання. Поляки хочуть нас взяти з боків, та це їм не удається, бо як тільки котрий з них встане, зараз паде жертвою скоростріла. Бачить ляшня, що не дасть собі з нами ради, тому хоче вернути назад. Видно, як по одному сунуться взад, але і тут заступають їм дорогу наші стріли. „Скачи, враже, як пан каже!"

Так триває стрілянина до 5-ої години вечером. По пятій годині починає вечеріти і стрілянина устає. З третої сотні відходить стежа до Сихова, яка має там провірити, чи є ще Ляхи. Чета вертає з донесенням, що Ляхи утекли. І так наш оден скоростріл і 11 стрільців здержали около 200 Ляхів, завдаючи їм при тім великі втрати. З нашої сторони страти малі, а іменно є двох стрільців легко ранених, а оден тяжко, який ще тої ночі умирає в полевій лічниці. З наших визначився в сій перепалці вістун Луцький. Тимчасом настає вечір, а з ним нічна тишина. Лиш від часу до часу обізветься наша стійка, пускаючи стріл в ляцьку сторону. З польської сторони не паде ані оден стріл; мабуть доста їм нинішних.

(Дальше буде)

ВЕЛИКА ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В БЕНДЗІНІ.

Дня 15-го червня в год. 7.57 трапилася на шляху варшавської залізничої дирекції поміж Гірничою Дібровою й Бендзіном страшна катастрофа. Поспішний товаровий потяг наїхав на працюючих на шляху робітників, при чому 6 з них згинуло на місці, а 1 впав тяжко ранений. Заряджено доходження.

Одинокий спосіб: — Моя кохана, як ти могла рішитися вийти замуж за такого старого банкиря?!

— Моя дорогенька, не було іншого способу, щоби зістати вдовою по ньому!

(Докінчення).

ТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЧУДАСІЯ

ЧИ ЧУЛИ ВИ, ДОБРІ ЛЮДЕ, ПРО ТАКУ ЧУДАСІЮ, ЩОБ МУЖИК КОМАРАМИ ОРАВ. ЩОБ ПОПОВА КОБИЛА ПОРОСЯТЬ НАПЛОДИЛА. ЩОБ ПОРОСЯТА ЛІТАЛИ ТА Н. ДУБІ СІДАЛИ? А ТО ФАКТ!

Послухайте рекорди 5564, котру відспівали Давиденко і Барчанівна, то самі переконаєтесь.

І. Давиденко.

Віра Барчанівна.

НОВІ РЕКОРДИ ОКЕЙ КОМПАНІЇ

ВІДСПІВАНІ І. ДАВИДЕНКОМ І В. БАРЧАНІВНОЮ. Всі рекорди по 75 ц.

15562 КОЗАК ВІДІЗДЖАЄ. З АМЕРИКИ ДО КРАЮ.
15558 ГАЛИЧАНКА. ОЙ ПІДУ.

Рекорда, котра повинна бути в хаті кождого:

15555 СМІЛО, БРАТИ. ОЙ ЗЗА ГОРИ ЧОРНА ХМАРА.

Відспівав Хор ім. Леонтовича під проводом М. Гайворонського.

Також слідуючі рекорди Вас потішать, забавлять та розвеселять:

Д. СТЕЦЕНКО І І. ДАВИДЕНКО, дует.

15556 (Шкільне кохання
(Дуб на дуба похилився
15554 (В краю та в Америці. І. Давиденко, тенор.
(Любов. І. Давиденко, тенор.
15552 (Тай орав мужик. А. П. Рогальський, барітон.
(Якиі чорт мені надав. А. П. Рогальський, барітон.
15546 (Кохання. Дует: Д. Стеценко і І. Давиденко.
(Дві жінки. Гумористична пісня, І. Давиденко, тенор.
15542 (Гей, видно село. Михайло Зазуляк, барітон.
(О, Україно. Михайло Зазуляк, барітон.
15541 (Колиб мені, Господи. Марія Машир.
(Карі очи. Марія Машир.
15539 (Дует „Коли розлучаються двоє". Гліб Шандроовський і С. Тушнів.
(Дует: „Де ти бродиш", Гліб Шандровський і С. Тушнів.
15537 (Ой, не спиться, не лежиться. Михайло Зазуляк.
(Ой, гиля білі гуси. Михайло Зазуляк.
15533 (Тропак (Українська танкова пісня). Михайло Зазуляк.
(Червона Калина. (Маршева пісня Укр. Січ. Стрільців). М. Зазуляк.
15532 (Зелена рута, жовтий цвіт. Михайло Зазуляк.
(Пропала надія. Михайло Зазуляк.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КВАРТЕТ.
Давиденко, Павловський, Ординський і Щит.

15559 (Чижик (муз. Ол. Кошиця). Присвячується проф. Олекс.. Кошицю.
(Зашуміла ліщинонька (муз. Ол. Кошиця). Присв. проф. Ол. Кошицю.
15549 (Бачить Бог, бачить Творець (Коляка).
(Сива Зозуленька (муз. Лисенка).
15548 (Комар. Гумористична пісня (Аранж. П. Углицького).
(Закувала та сива зозуля (Аранж. П. Углицького).
15547 (За Тебе, Україно (Муз. Людкевича-П. Углицького).
(Гей ну, хлопці, до зброї. Козацька пісня. (Аранж. П. Углицького).
15545 (Прометей (Муз. К. Стеценка).
(Чумак (Муз. П. Углицького).
15543 (Ой лопнув обруч.
(Чуєш, брате мій.

УКРАЇНСЬКА ОРХЕСТРА ПАВЛА ЗАМУЛЕНКА.

15561 (Коло млину. Коломийка.
(В пеклі. Полька.
15560 (На вулиці дудка грає, Коломийка
(Рідні пісні. Вальц.
15557 (Ой, я козак. Коломийка
(Швидче-швидче. Полька.
15553 (Дівчино мая люба. Коломийка
(Гопак. Український танок.

СУРОВЯК І ЙОГО СЕЛЯНСЬКА ОРХЕСТРА.

15563 (Коломийка.
(На Гончарівці. Українська Полька.
15551 (Оксана. Коломийка. Орхестра „Вільна Україна".
(На риночку. Полька. Орхестра „Вільна Україна".
15550 (Чорні очи. Коломийка. Орхестра „Вільна Україна".
(В чарах кохання. Вальс. Орхестра „Вільна Україна".
15540 (Гандзя. Полька. Струнна Орхестра.
(Український танець. Струнна Орхестра.

КВАРТЕТ ПАВЛА ГУМЕНЮКА

15535 (Ой я собі козак легкий. Козак.
(А я тоє дівча люблю. Коломийка Гуцулка.
15534 (Ой чомуж ти не такий. Козак.
(Як зачую коломийку. Коломийка.

ГАРМОНІЯ.

15544 (Українська коломийка. Л. Субота.
(На зеленій траві. Полька Л. Субота.

ВИСИЛАЄМО РЕКОРДИ ДО ГАЛИЧИНИ. САМІ ОПЛАЧУЄМО ПЕРЕСИЛКУ, що на половину. Хто має богато старих рекордів, а хотівби ВИМІНЯТИ, хай пише до нас по інформації.

Маємо голки до рекордів, що грають два рази голосніще. Ціна 15 цнт.

Отворено в нас кождого дня і в НЕДІЛІ до 10. вечером. Хто приїдзить до Ню Йорку, просимо вступити до нас. В нас все повно людей в сторі, краян найдеться. -107—

За всіми рекордами, рольками і голками пишіть:

SURMA BOOK & MUSIC STORE

103 AVENUE A, NEW YORK, N. Y.

(Між 6-тою і 7-мою вулицею).

Отворено від 9-тої рано до 10-тої вечером.

ЛОТИ І ДОМИ.

В здоровій і гарній околиці при самім місті Rahway, N. J., при 900-акровім парку, де можете купатися, можете купити лоти 25x100 за $95.00, готівкою $15.00 і по $5.00 місячної сплати. На тих лотах можете ЗБУДУВАТИ ДІМ в ціні від $1000 і висше на місячні сплати по $10.00. Лишень пять хвиль їзди босом до трох стацій колійових, котрі їдуть 35 хвиль до Ню Йорку; до фабрик пять хвиль їзди, положених в Rahway, Garwood і Elizabeth, N. J. Пишіть або голосіться особисто по даровий білет їзди, щоб моглисьте оглянути все своїми власними очами. 163—

LINCOLN DEVELOPING CO.,
206 BROADWAY, Room 244, NEW YORK CITY

„ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СКАНДАЛ".

Польський міністер закордонних справ Залєскі відвідав, після закінчення сесії Ради Союзу Народів, Париж. В перших днях його побуту у французькій столиці було доволі неясне, що затіває цей не дуже щасливий на руку польський дипльомат. Щойно після його відізду виявилось, у якій справі оббивав він пороги високих державних достойників Франції. Коротко: Залєскі налякався евакуації німецької Надренії окупаційними військами Антанти! Як відомо, Надренія, багата німецька країна, все ще находиться під антантською окупацією, неначе в заставі, гарантуючи, що Німеччина виконає всі зобовязання, накладені на неї Версальським договором. Тепер справа змінилася на стільки, що німецький дипльоматії вдалося переконати Лондон і Париж, що мирна співпраця держав у західній Европі немислима, доки Надренія не буде повернена Німеччині. Виринає проте можливість, що Німеччина в найблизчому часі дістане назад Надренію, а тимсамим остаточно звільнить свої землі від чужинецької окупації. Цього налякався Залєскі. В часі останньої своєї візити в Парижі старався він переконати Бріяна й Пуанкаре, що окупована Надренія є одинокою гарантією мира на сході. По його словах, Німеччина, одержавши назад Надренію, зверне вже свобідно всі свої сили проти Польщі, що мусітиме врешті-решт допровадити до нової війни. Тому Залєскі просив Францію, щоби вона не погодилася скоріше на віддачу Надренії, заки Німеччина не загарантує недоторканість польсько-німецьких кордонів, так само, як загарантувала в Льокарно недоторканість німецько-французьких кордонів.

Очевидно, старання Залєского в тому напрямі цілком не повелися. Франція надто звязана тепер інтересами з Німеччиною, щоби хотіла наражуватися Берлінові. Вправді Бріян обіцяв, що буде про це говорити з Штреземаном, може цей дасться намовити...

Стільки всього з поїздки Залєского. Не треба додавати, що цим кроком зробив він медвежу прислугу Польщі, виявляючи тим самим, що Польща боїться Німеччини, не почувається в праві на теперішні свої західні кордони. Зокрема німецька преса не скриває свого обурення з причини медвежих махінацій Залєского. Берлінська преса називає крок польського міністра „європейським скандалом", з чим здається погоджується й англійська преса.

Польська преса очевидно боронить Залєского.

ГОЛОД У ГАЛИЧИНІ.

Чим ближче до жнив, тим частіші голоси про голод. Найбільше голод починає дошкулювати мешканцям гірських околиць. Але й на долах теж не краще життя українських селян. Найбільше терпить мостиський повіт. Марево голоду тим страшніще, що надії на врожай того року дуже слабі, так що треба числитися із ще більшою катастрофою.

Надзвичайні Збори Української Православної Громади

СУБОТА, 4-ГО СЕРПНЯ, ГОД. 8-МА ВЕЧЕРОМ ТОЧНО В СВОЇЙ ВЛАСНІЙ ГАЛІ, ЧИСЛО 334 Е. 14-та КЛИЦЯ.

На порядку нарад вельми важні справи до вирішення. Присутність тому всіх конечна і пожадана.

Член Контролі, Г. Ковердович.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й.! УВАГА!

ЗАХОДОМ БРАТСТВА СВ. ВОЛОДИМИРА І ТОВАРИСТВА „ЖЕРЕБЕЦЬКА ЛЮБОВ"

уряджують

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В ЗНАНІМ BELVEDERE PARK, NORTH BEACH, L. I.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО СЕРПНЯ 1928 РОКУ

(SUNDAY, AUGUST 5th, 1928)

Парк отворений в год. 10-ій рано. — Вступ 50 центів.

ВП. ГРОМАДЯНИ! По тижневім труді й міській духоті, кождий бажає виїхати на свіжий воздух та набрати свіжих сил.

Згадані товариства, уряджуючи цей пікнік у вигіднім і знанім Громадянам парку, просять отсею дорогою всіх Громадян до участи, де кождий знайде вигідний на свіжім воздусі відпочинок, а в товаристві знакомих розкішну розривку. Охочим до танців буде приграватн добірна музика.

КОМІТЕТ.

DIRECTION TO THE PARK:

From New York East Side: Take 2nd Ave. "L" to 57th Street Sta., change to CORONA train to Junction Ave.; West Side: All Subways to Grand Central, change to CORONA Train to Junction Ave., then take Car running to North Beach. — From Jamaica and Woodhaven take Jamaica Ave. Car to Junction Ave., then North Beach Car. — From Brooklyn: All Cars to North Beach stop in front of the park. 178-9

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ПІКНІК

УКРАЇНСЬКОГО ПАРКУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 5-ГО СЕРПНЯ (AUGUST) 1928

В УКРАЇНСЬКІМ ПАРКУ ПРИ DARK LANE, LINDEN, N. J.

Початок в годині 1-ій пополудни. Вступ 25 центів.

Тому, що перший пікнік недописав ізза уливного дощу, запрошується до численної участи всі братства, товариства і сестрицтва, які устроюють свої пікніки в парку, на другий пікнік, бо весь дохід призначений на уліпшення парку. Щиро повитається всіх гостий з Елизабет і околиці, а за добру музику, добірні напитки та смачні перекуски ручить — Комітет. 179

ВЕЛИКА БОРОТЬБА
ФРЕД МАЄРС

ВЕЛИКИЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ЧЕМПІОН

проти

ІВАНА ЗЕЛІЗНЯКА

ВЕЛИКОГО УКРАЇНСЬКОГО СИЛАЧА.

РІШАЮЧА БОРОТЬБА

БУДУТЬ БОРОТИСЯ ЕЩЕ ЧОТИРИ ПАРИ

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО СЕРПНЯ

В ГАЛИ PIONER CLUB

155 Іст 24. улиця, межи Лексінгтон і 3-ю Евню, Ню Йорк, Н. Й.

Тікети по $1.00, $2.00 і $3.00.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕР.

ЖАН ПФЕФЕР, менаджер.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

БЕЙОН, Н. ДЖ.

На Український Дім Читальні Просвіта в селі Старява, повіт Мостиска.

Зложили жертви слідуючі: По 5 долярів: І. Костик, А. Запотоцький, С. Яхимець, П. Яхимець, І. Борацький, С. Борацький, І. Длобаль, А. Лібич, С. Тріска; по 3 доляри: П. Озимко, А. Місик; по 2 доляри: М. Кохман; по 1 долярови: Й. Герчаковський, Матвій Біляк, Т. Климкович, Т. Талай, Гр. Захарійчук; по 50 центів: Н. Петрів, С. Марків, П. Демків, П. Біляк, Р. Маселко, О. Парпан; по 25 центів: І. Николюк, М. Когут, К. Біляк. — Гроші вислано впрост на Читальню Просвіта в Старяві через бюро H. Klein Banker, Bayonne, N. J., в сумі 60 долярів, число посвідки 6909. Оплата пересилки коштувала $1.75. Разом сума виносила $61.75.

Збіркою занимались І. Костик і А. Запотоцький, за що жертводавцям щиро дякуємо.

А. Запотоцький.

—o—

СЕНТ КЛЕР, ПА.

На оборону Атаманчука та Вербицького.

Посилаємо $15.52, які зібрано в церкві української парохії св. Івана Хрестителя в Сент Клер, Па. Гроші призначено на оборону невинно засуджених. Переслано через Обеднання.

Андрій Горбаль, секретар.

—o—

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

На оборону невинно засуджених та інвалідів.

Пересилаємо до Обеднання збірку в сумі $91.80, які зібрано на протестаційному вічу 1. липня в У. Н. Домі, заходом злучених товариств міста Джерзи Сити. З тієї суми призначуємо $50.00 на інвалідів, а $41.80 на оборону Атаманчука та Вербицького.

За комітет У. Н. Дому:

С. Кот.

—o—

ШИКАГО, ІЛЛ.

На оборону невинно засуджених.

Пересилаємо до краю через Обеднання $200.00, зібраних на протестаційному вічу 24. червня с. р. на оборону невинно засуджених Атаманчука та Вербицького.

За вічевий комітет:

С. Мусійчук, предс.

—o—

ЛУКИСПОЙНТ, МД.

На українських інвалідів.

Засилаємо збірку в сумі $11.50, які склали гості на хрестинах в громадянина Стаха Крокоша. Жертвували: А. Корпик $2.00; С. Крокош, Ягнішка Крокош, Н. Шандровський, Варвара Шандровська, Елисавета Семенкова, Г. Підгорняк, П. Демчук, І. Деркач, М. Колодзінський по $1.00; П. Біленький 50 центів. Гроші вислані до Обеднання.

Н. Шандрівський, секретар від. 55.

—o—

НОРТГАМПТОН, ПА.

З хрестин на оборону невинно засуджених.

В неділю 29. квітня с. р. відбулися хрестини в громадян Ілії і Павла Ленчука. Шановні гості зложили на оборону невинно засуджених $12.85, які переслано до Обеднання. Жертвували: П. Ленчук, С. Ковалишин, І. Вербицький, І. Жеребецький, А. Потіха, А. Мартинюк, Маніл (Еспанець), Л. Пухар по $1.00; А. Мазур, В. Шишка, В. Ткач, П. Ткач, С. Глущак; І. Демчук, І. Кіщук, Теодозія Пухар по 50 ц.; І. Гулька, Анелька Бугай, Ксеня Кравчук по 25 ц.; Т. Бошко 10 ц.

І. Гулька.

Гумор і сатира.

З циклю псевдо-народніх пісень.

„Було літо".

Була весна дощевая,
А літо сухе,
Була доля поганая;
Одно слово: пфе!

Та чижичок голосочок
Свій перекричав,
Редактора тепле місце
Грекові віддав.

А Грек, вуса накрутивши,
Став таке крутити,
Що аж в Празі стали зуби
Ес-ерам боліти.

Пише грамоту Микита:
Що ти робиш, дядьку?
На що топчеш посіяні
Ес-ерами грядки?

Оттак добре скороджене
На верх вигортаєш,
Лиху славоньку ес-ерів
Знову воскресаєш.

Чи на теж ти Карла Маркса
Пробував читати,
Щоби ти там в Америці
Біг таке утяти?

Чи для того захищав ти
Рускава салдата,
Чи для того шукав ласки
Я в Чернова брата?

Була осінь із весни,
Буде зима з літа,
Який біс тебе післав
До Нового Світа?

Гей, ес-ери, молодці,
Збирайсь відусюди,
Вже дурити Українцям
Головоньки буде.

Добре, що ми підписали
З Черновим угоду,
Працюймож ми щиро, пильно
З народами Сходу!

Вони, браття, мають гроші
І нам відкуплять,
Залюбоньки Україну
Від нас з вами купять.

Василь Шкода.

—o—

Хорий: Я дуже недовіряю лікарям. Одного мого товариша лікарі лічили з запалення мозку, а він помер наслідком запалення олегочної.

Лікар: Не бійтеся зовсім. Коли я кого лічу, що хорий на запалення мозку, то він і вмирає на запалення мозку.

—o—

Подорожний іде лісом і покурює папіроску. Надходить лісничий і кричить:

— Що? Ви курите в лісі! Чи не знаєте, що в лісі з причини небезпеки пожежі заборонено курити? Зараз киньте папіроску!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

—o—

